

[Finansministeren.]

Forslag om, at alle de paagældende Sager behandles i et Nævn, hvori en Brancherepræsentant har Sæde. Fra Branchens Side har man lagt Vægt paa denne Ændring.

Jeg gør dernæst opmærksom paa, at en Bestemmelse, der er optaget i § 55 i 1942-Loven, men som ikke er medtaget i nærværende Forslag, gaar ud paa, at Statistisk Departement særskilt skal opgøre, med hvilke Beløb de siden 1940 indførte Forhøjelser af Forbrugsafgifter og af Statsindkomstkatter indgaar i det Husholdningsbudget, der ligger til Grund for Pristalsberegningen, og at der ved Beregningen af Udgiftstallet for Statens Tjenestemænd skulde bortses fra denne Afgiftsforøgelse. Efter den nye Tjenestemandsløve har denne Bestemmelse ikke mere Betydning, og den er derfor ikke optaget i Lovforslaget.

Jeg har hermed gjort Rede for de Ændringer, der er foreslaaet ved denne Kodifikation af de midlertidige Forbrugsafgiftsbestemmelser, der nu foreslaas forlænget til Udgangen af Finansaaret 1947—48.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er de midlertidige Bestemmelser om Omsætningsafgiften af stærke Drikke ikke medtaget i dette Lovforslag. De Ændringer, der er Tale om for denne Afgifts Vedkommende, er af en saadan Art, at det har vist sig mest hensigtsmæssigt at udarbejde et helt nyt Lovforslag, hvori Bestemmelserne om denne Afgift fremtræder som en Helhed.

Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke*. Ved Folketingets Behandling af Forslagene til Forbrugsafgiftslovene af 4. Maj og 14. August 1946 blev der fra forskellig Side fremsat Ønske om en Forenkling af Optrækket af Omsætningsafgiften paa stærke Drikke, saaledes at Detailhandlerne kunde blive fritaget for at have med Optrækket af denne Afgift at gøre. Jeg udtalte dengang, at Spørgsmaalet skulde blive overvejet, og at jeg haabede, det vilde vise sig muligt at imødekomme de fremsatte Ønsker. Det er mig derfor en Glæde at kunne fremsætte det foreliggende Lovforslag, der er Resultatet af de stedfunde Overvejelser, idet de hidtidige Bestemmelser om Afgiftspligt for Detailhandlere, Brugsforeninger o. lign. er udgaet.

Naar Detailhandlerne i sin Tid blev inddraget under Afgiftspligten, hænger det sammen med, at Omsætningsafgiften af stærke Drikke, da den indførtes i 1930, bl. a. afløste den gamle kommunale Bræn-

devinsafgift, der hvilede paa al Forhandling eller Udskænkning af stærke Drikke. Efter 1930-Lovens Satser udgjorde den Afgift, som Detailhandlerne betalte, en relativt stor Del af det samlede Provenu, i Finansaaret 1932—33 saaledes 28 pCt. De i de senere Aar skete væsentlige Forhøjelser af Afgiftssatserne for Fremstillings- og Engrosvirksomheder og Restaurationer har imidlertid bevirket en Forskydning af Vægten i Afgiften over paa disse Virksomheder. I 1945—46 var der saaledes i alt 24 500 afgiftspligtige Virksomheder, og af disse var ca. 19 000 Detailvirksomheder, men den Afgift, som disse 19 000 Virksomheder betalte, udgjorde nu kun 6 pCt. af det samlede Provenu, der var ca. 156 Mill. Kr.

Under disse Omstændigheder maa det anses for rimeligt og forsvarligt at foretage en Omlægning af Afgiften, saaledes at den relativt ringe Del af denne, der erlægges af de mange Tusinde Detailhandlere, og hvis Optrækket volder disse et meget betydeligt Besvær, lægges over paa de forholdsvis faatallige Fremstillings- og Engrosvirksomheder, der i Forvejen betaler en meget væsentlig Del af Afgiften. Ogsaa for Administrationen vil det være af Betydning at blive fri for at have ca. 19 000 Detailvirksomheder under Kontrol, saaledes at man kan koncentrere den knappe Arbejdskraft om Kontrollen med de Virksomheder, der svarer de store Afgiftsbeløb.

Efter de nugældende Regler er Virksomhederne i afgiftsmæssig Henseende inddeelt i 3 Grupper. Den første Gruppe er Fremstillings- og Engrosvirksomheder, der svarer Afgift med 19 pCt. af deres Omsætning til Restaurationer, Detailhandlere, Brugsforeninger m. v. og med 20 pCt. af deres øvrige Omsætning; den anden Gruppe er Restaurationer, der svarer Afgift med 35 pCt. af Omsætningen, og endelig bestaar den tredje Gruppe af Detailhandlere, Brugsforeninger o. lign., der svarer Afgift med 4 pCt.

I det foreliggende Lovforslag er den sidste Gruppe altsaa udgaet, saaledes at Afgiftspligten herefter kun vil paahvile Virksomheder, der fremstiller stærke Drikke eller omsætter disse Varer en gros, samt Restaurationer. Til Kompensation for Detailhandlerafgiften er der foreslaaet en Forhøjelse af Fremstillings- og Engrosvirksomhedernes Afgift til 22½ pCt., for saa vidt angaar deres Omsætning til andre end Restaurationer. Der er saaledes ikke foreslaaet nogen Ændring af de gældende Afgiftssat-